

Tydzień 1, Rozczarowanie / Dzień 1

Wejście w relację: Ps 139, 1-18. 23-24

Panie, przenikasz i znasz mnie,
Ty wiesz, kiedy siadam i wstaję.
Z daleka przenikasz moje zamysły,
widzisz moje działanie i mój spoczynek
i wszystkie moje drogi są Ci znane.
Choć jeszcze nie ma słowa na języku:
Ty, Panie, już znasz je w całości.
Ty ogarniasz mnie zewsząd
i kładziesz na mnie swą rękę.
Zbyt dziwna jest dla mnie Twa wiedza,
zbyt wzniosła: nie mogę jej pojąć.
Gdzież się oddalę przed Twoim duchem?
Gdzie ucieknę od Twego oblicza?
Gdy wstąpię do nieba, tam jesteś;
jesteś przy mnie, gdy się w Szeolu położę.
Gdybym przybrał skrzydła jutrzeńki,
zamieszkał na krańcu morza:
tam również Twa ręka będzie mnie wiodła
i podtrzyma mię Twoja prawica.
Jeśli powiem: «Niech mię przynajmniej ciemności okryją
i noc mnie otoczy jak światło»:
sama ciemność nie będzie ciemna dla Ciebie,
a noc jak dzień zajaśnieje:
<mrok jest dla Ciebie jak światło>.
Ty bowiem utworzyłeś moje nerki,
Ty utkałeś mnie w łonie mej matki.
Dziękuję Ci, że mnie stworzyłeś tak cudownie,
godne podziwu są Twoje dzieła.
I dobrze znasz moją duszę,
nie tajna Ci moja istota,
kiedy w ukryciu powstawałem,
utkany w głębi ziemi.
Oczy Twoje widziały me czyny
i wszystkie są spisane w Twej księdze;
dni określone zostały,
choć żaden z nich [jeszcze] nie nastął.
Jak nieocenione są dla mnie myśli Twe, Boże,
jak jest ogromna ich ilość!
Gdybym je przeliczył, więcej ich niż piasku;
gdybym doszedł do końca, jeszcze jestem z Tobą. [...]
Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce;
doświadcz i poznaj moje troski,
i zobacz, czy jestem na drodze nieprawej,
a skieruj mnie na drogę odwieczną!

Modlitwa przygotowawcza: Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Rozważaj, jak patrzy na Ciebie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził, usuwał wszystkie przeszkody oraz oczyszczał Twoje intencje, czyny i wszelkie działania, kierując je ku większej chwale Boga.

Obraz: Wchodząc w modlitwę, przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać – możesz go jeszcze raz przeczytać, a następnie zaangażuj swoją wyobraźnię. Wyobraź sobie miejsce, w którym spędzasz najwięcej czasu w ciągu dnia. Obok siebie zobacz tam Boga, który towarzyszy Ci w codziennych czynnościach, patrzy na Ciebie z uwagą, kładzie rękę na Twoim ramieniu.

Prośba o owoc: W dzisiejszej modlitwie poproś o łaskę stanięcia w prawdzie i przyjrzenia się swoim iluzjom.

1. „Panie, przenikasz i znasz mnie [...]” Psalmista zwraca się do Boga, którego opisuje jako bliskiego, znającego naturę człowieka, jego myśli, zamiary i czyny. Przed Kimś takim nie ma potrzeby się ukrywać, nie ma sensu czegokolwiek zatajać, można po prostu być sobą. To spotkanie daje również możliwość stanięcia w prawdzie i poznania, jakim się jest naprawdę. Opisz uczucia pojawiające się w Tobie na myśl o rzeczywistym spotkaniu z takim Bogiem teraz, podczas modlitwy. Jaki stajesz u progu tych rekolekcji? Z czym przychodzisz?

2. „Gdzież się oddał przed Twoim duchem?” Bóg towarzyszy człowiekowi. Czyni to niezależnie od tego, jaką postawę człowiek przejawia wobec Niego czy stanu, w którym się znajduje. Nawet w przestrzeni ciemności – strapienia, grzechu, słabości – Bóg jest obecny, podtrzymuje, prowadzi do światła. Jest otwarty na wszystko, co przeżywasz. Jakim doświadczasz Go w swoim życiu, szczególnie w ostatnich wydarzeniach? Spróbuj przypomnieć sobie sytuację, w której Bóg niespodziewanie dał Ci odczuć swoją obecność.

3. „Zbadaj mnie, Boże, i poznaj me serce [...]” Autor psalmu na zakończenie wyraża swoją szczerą prośbę do Boga, aby był On w pełni obecny w jego życiu – towarzyszył mu, pokazywał prawdę, oddziaływał na niego, prowadził go. Jakie potrzeby zauważasz w sobie na początku rekolekcji? Jak odnajdujesz się w słowach Psalmisty oraz w prośbie ustalonej na ten tydzień? Jeśli chcesz, wypowiedz swoje pragnienia w bezpośredniej rozmowie z Bogiem.

Rozmowa końcowa: Na koniec porozmawiaj z Bogiem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Opowiedz Mu o swoim lęku. Podziel się uczuciem niepewności. Wyraź nadzieję na prawdziwe spotkanie. Bądź szczerzy przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z Przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy *Ojcze nasz*.